

CHEMAREA TINERIMEI ROMÂNE

ABONAMENTUL:

Pe un an Lei 360—
 Pe un jumătate an Lei 180—
 Pe 3 luni Lei 100—

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
 Cluj, Strada Regina Maria No. 11.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC LA
 ADMINISTRAȚIA ZIARULUI

CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 11

„Éljen Magyarország“!

Așa a strigat un preot ungar
 în ziua alegerii.

„Félre öcsém, most magyarvilág van“!

Cu aceste cuvinte împinse la o parte un alegător ungar
 pe dorobanțul român care voia să-l legitimeze.

„Győzött a magyarság“!

Scrie ziarul unguresc „UJSÁG“ din 27 Mai 1926.

Toate acestea sub guvernarea eroului dela Mărești, sub conducerea fostului poet al „pătimirii naționale“ și în al optălea an de sub domnia primului Rege al tuturor Românilor.

Ardealul a grăit!

Ardealul românesc și-a spus cuvântul răspicat în ziua de 25 Mai 1926. El a dovedit pentru a patra oară în România Mare, cum dovedise de atâtea ori în timpul stăpânirii streine, că înțelege să rămână solidar cu conducătorii, cari vreau să-l ducă pe calea propășirii, cari vreau să-i afirme în viața de stat românesc individualitatea, și să-i asigure un viitor consolidat, atât din punct de vedere economic, cât și politic.

Ardealul românesc își cunoaște conducătorii. Știe că adevărații prieteni și stegari ai lui sunt oameni lipsiți de ambiții și interese personale. Știe că fără suferințe și jertfe nu s'a putut înfăptui idealul național și nu se va putea înfăptui nici idealul democratic. „Mai mult ne trage spre casa suferinței, decât spre casa plăcerilor“, ne spunea simbolic un țărăn, adus să asculte predicile profesorilor falși. Ardealul e conștient că cel ce știe să suferă știe să și învingă.

De șapte ani se încearcă zadarnic înfrângerea individualității ardelenilor. Când partidele opuse, când cele amice, când trădătorii de ieri, când cei de azi, înceară să rupă solidaritatea românilor ardeleni pentru pricopsală personală. Și cu toate prevederile ciocilor, rezultatul a fost contrar celui dorit: solidaritatea Ardealului și a Banatului a eșit învingătoare.

Cu toată urgia electorală deslănțuită chiar de un fiu al Ardealului; cu toate schinguirile jandarmilor și în ciuda tuturor promisiunilor, Ardealul românesc a rămas neclintit în jurul adevăraților conducători, în jurul Partidului Național.

Din 57 la sută de Români, câți locuiesc plaiurile Ardealului și Banatului, numai 7 la sută sau clătinați și și-au dat voturile guvernului instituit în contra tuturor așteptărilor. Dintre 57 numai 7 s'au lăsat intimidăți de tezoare, sau seduși de promisiuni deșarte. Și ne întrebăm a cui este aportul de 7 la sută voturi românești? Al partidului Averescu? a lui Goga? al irizașilor Goldiș—Lepadat—Lupaș? Sau

este zestrea pe care o capătă fiecare guvern odată cu numirea sa de către Rege? Sau a tuturor laolaltă? Ori cui ar aparține acel lot mic de voturi românești primit de guvernul Averescu nici anul nu se poate făli cu el pentrucă Ardealul și Banatul românesc au dovedit pentru a 4 oară în alegeri că nicio teroarea, nici minciuna, nici promi-

suni, nici zestrea regală nu-i pot abate dela calea dreaptă pe care au pornit spre binele lor și a Țării românești. Pentru cei 500 de tineri intelectuali, cari s'au grupat, ca semn de protest în contra imoralității politice și a constituționalismului fictiv, în jurul „Chemării“, și s'au înrolat în rândurile Partidului Național, ratificarea hotărârii lor din partea

poporului, nu poate fi decât o satisfacție și un nou imbold pentru a duce înainte lupta până la izbânda finală. Și se pare că lupta va trebui dusă atât în contra adversarilor de neamul nostru cât și de alt neam, aliași azi pentru zdrobirea elementului românesc din Ardeal și Banat.

Nu vom califica oportunismul guvernului reprezentat de fostul bard național Goga; de a alege în camera română pe un Szele Béla, hârfitorul armatei române; nici patriotismul lui Vasile Goldiș de-a candida alături cu Barabás Béla, „mâncătorul de valahi“, în fața cârnia a leșinat în 1918 auzind intențiunile sale furibunde; nu vom califica nici oportunismul de cameleon a lui Magyar Párt și a Sașilor și Șvabilor, jinem numai să facem următoarele constatări:

Din cele 45 la sută de voturi obținute în Ardeal și Banat de Averescu sunt numai 7 la sută voturi românești, restul au fost date de Magyar Párt și Sași sau Șvabi. Deci cu drept cuvânt au putut scrie ziarele ungurești despre „victoria maghiară“ (magyar győzelem).

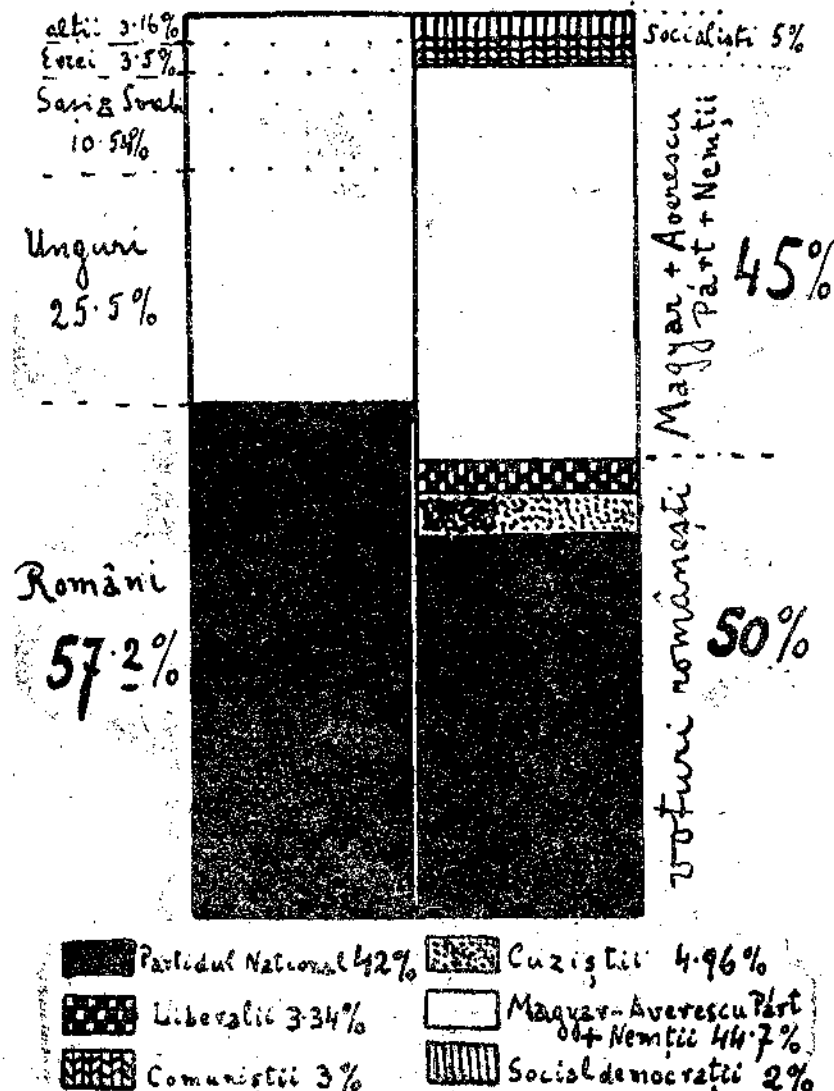
Constatăm că în timp ce conducătorii Ardealului au fost împiedecați să facă propagandă electorală, conducătorii maghiari au reușit să-și organizeze sub scutul jandarmului român și cu ajutorul steagului maghiar precum și a vorbirilor iredentiste partidul maghiar și să-l ridice la un factor hotărâtor pentru existența unui guvern din România Mare.

Mai constatăm că politica oportunistă a minorităților din Ardeal și Banat, este lipsită de o sinceră dorință de democratizare și consolidare a României pe principii avansate, nimiciind chiar prin oportunismul lor aplicare principiilor dela Albaulia.

Nu este vina noastră că conviețuirea pașnică a celor trei națiuni ardeleneste este din nou tulburată de sentimente naționale potrivnice. Dar față de obrăznicile compatrioților și a presei maghiare, care cred de sosit timpul ca să strige pe pământ românesc „Éljen Magyarország“ ridicăm mâna și plecăm la luptă, fie și pe două fronturi.

GHIȚĂ BOB.

POPULAȚIA. VOTURILE

Inmormântarea fratelui Iustin Nicoară

La inmormântarea prea curând decedatului nostru camarad ing. Iustin Nicoară au urmat coșcingului afară de o lume aleasă și numeroasă și 34 de Tineri dela „Chemarea“.

Carul mortuar a fost plin de cununi, dintre care una purta pe panglicile roșu-galben-vânat următoare inscripție: „fratelui de luptă Ing. Iustin Nicoară, Chemarea Tinerimei Române“.

După 2 zguduitoare vorbiri a părintelui Pandrea, și aceea a unui muncitor a vorbit în numele Tinerilor dela Chemarea Dr. Cassiu Pop, care a evocat în fraze clasice ținta Tineretului. Memoria lui Iustin Nicoară va rămâne neștearsă în inimile noastre.

Nouă aderări la „Chemarea“

Dr. Vasile Filipciuc (Vișeu de sus), Iuliu Tătar, Ioan Osian, Ioan Dobocan, Urzică Laurențiu, Ion Frățeanu.

Dece ne închinăm în fața Ardealului românesc?

Că inima noastră este a Ardealului românesc, — e firesc, deși azi, prin aritmetica cabalistică a legii electorale, voința lui a fost batjocorită de cârpa roșie, albă, verde și de ortodoxii Sâmbetei, cu concursul d-lui Octavian Mașuțolini dela Ciucea. Tot așa cum e natural să nu fim indiferenți față de Regatul vechi, deși azi, e sub dictatura barbei de capră a ghinărilor Averescu, cu ajutorul lașității voturilor românești. Și tot neîndoielnic e că nu suntem nesimțitori față de durerile Basarabiei, deși azi, în ciuda așteptărilor noastre, trimite în parlament deputați guvernamentali. Și nu suntem impasibili nici față de exploatările întreprinse în stil hoțesc de aventurierii Bucovinei, deși azi, acolo conștiința civică e încă absentă.

De ce ne închinăm însă în fața Ardealului românesc?

Pentru că ne-am născut pe acest pământ al durerilor?

Probabil.

Pentru că în freacățul Carpaților, în florile câmpurilor, în mormintele ciuitirelor, simțim cu nervii, cu fibrele, cu carnea, strămoșilor noștri, suferințele Ardealului biciuit de pînții husarilor?

Pentru că în pruncia fără aducere aminte, în laptele mamei, am supt dorul de dreptate și răsvrătirea față de toate ticăloșiile?

De sigur.

Dar încă pentru ceva. Regatul vechi trăiește sub permanenta umilire a demnității omenesti, vrea să alunge dobitocii în frac ai tuturor umilintelor, dar sub constrângerea teroarei voturile adversarilor cărmuirii actuale au rămas neutilizate.

Basarabia trăiește în mizerie, vrea să scape de această mizerie, însă pare a se fi lăsat amăgita de făgăduielile deșarte ale nababilor minciunei și terorizată de sclipirea baionetelor.

Ardealul românesc e exilat din conducerea destinului acestui colț de țară, vrea dreptate românească în țara românească, dar și știe să-și afirme superioritatea conștiinței civice cu o vreau viguroasă, care nu cunoaște nici teroarea violențelor, nici făgăduielile paradisiace, nici oportunistul floarei soarelui.

Și pentru că Ardealul românesc a sesizat singur lupta românească, pentru o românească dreptate, de aceea, „fără să ne turbure absența conștiinței civice a fraților transcarpațini și fără să jicim naivitatea celorlalte două provincii, ei bine! da, ne prosternăm cu frunea în țărână în fața Ardealului românesc, și numai în fața Ardealului românesc.

Ioan Moldovan.

Ultima oară

Ultima oară s'a pus la încercare calmul și îndelunga răbdare a românilor buni patrioți, ultima oară s'a dat lovitură pentru înfrângerea conștiinței politice a ardelenilor și bănățenilor.

Deși lovitură a fost dată, — începând dela cele mai meșteșugite antecedente de clicărie politică, numit colectiv — fripturism —, până la cele mai brutale mijloace ale unei jandarmocrații detestabile împreunate cu epuiizarea până și a celor mai tainice resorturi cerebrale ale unui poet-ministru, — n'a succes și nici nu va mai succeda.

Aceste lupte electorale, numite într-o concepție europeană „război civil“ au distrus orice dependență de legalitate, au scos pe cetățeanul votant de sub ocrotirea legilor au întronat bunul plac al electorilor tuturor guvernelor și au rănit adânc demnitatea națională a românilor; au întronat un „ex lex“ și precedente periculoase din cari mâine va eși o luptă înverșunată a tot ce e românesc contra minorităților etnice, cari în delirul succesului lor electoral nu mai știu, ce se mai pretindă.

Fiind suspendată starea legală și efectul ocrotitor al legilor contra violenței vom opune — dacă e nevoie — și forța iar înjositoare umilire națională va fi respălată cum se cuvine din partea acelor, cari nu-și preocupăse avutul și viața în fața răsbunării rușinii naționale.

Ardeleanul și bănățeanul a suferit veacuri dearândul umilinte și înjosiri

rușinoase fiindcă în urma unei nedreptăți strigătoare la cer, era supus bunului plac al șovinismului unguresc, dar azi când este chemat ca singur să-și făurească destinul lui ca neam, nu poate suferi adâncă rușine națională, la care a fost supus de capriciul electoral al unui zevzec.

Desmătații politice de azi și făuritorii durerii noastre naționale pot privi în fășurați în faldurile unui tricolar roșu-alb-verde inaugurarea operei de destrămare, — chiar și fără remușcare ori perturbații de conștiință, — pot să-și creieze din actul lor rușinos un pedestal de preamărire, — dar nu vor putea sili țara să se închine în fața lui, — căci în vinele fiilor acestei țări clocoteste sângele daco-romanului de ieri.

Deșanțatul act electoral, cu rezultate atât de dureroase pentru țara în treagă, trebuie să rămână cel din urmă atentat contra libertăților cetățenești și demnității noastre naționale.

Nu putem permite repetarea desguștătorului tablou electoral din care se desprinde în colori dureroase doliul național de care este cernit sufletul fiecărui bun român.

Ultima oară au izbit neotii fripturilor și ai bălăcărilor gastrice cu piciorul în națiunea lor în semn de adâncă recunoscintă, ultima oară, oamenii, cari nu mai puteau sta în dezinteresată opoziție, au prostituat, în urma dorului de parvenire, viața politică a țării, ultima oară patrioții, cari au acceptat pentru a să înstăir umilirea națiunii,

care le-a dat nume, defilează cu fruntea stigmatizată cu pecetea trădării înaintea națiunii. Ultima oară apare ca dogmă politică felonă și trădarea intereselor națiunii române, ultima oară ne sfidează toți fripturiștii vechi și noi din fotoliile ministeriale și din eleganța limuzinelor Statului, ultima oară se prezintă o infimă codificare de norme electorale ca o putere și știință, care poate să nimicească voința națiunii române; căci adâncul dispreț și condamnare rostite prin urnele electo-

rale din Ardeal de stăpânii colibelor sărace și ai demnității naționale ca un blăstem groaznic urmărește fiecare pas a siluitorilor voinței naționale.

Tăranii ardeleni și bănățeni cari au fost lăsați la urne au rostit cu demnitate sentința lor: „Noi nu ne înstrăinăm de acești străjeri neadormiți ai națiunii căci ei sunt neamul și națiunea noastră“.

Cluj, la 29 Mai 1926.

Dr. Emil Pop.

Cronica muzicală.

SCARPIA

Dramă muzicală fioroasă în 2 acte, cu dl Goga în rolul principal. Sau tragica farsă electorală din 1926 după Christos.

La 25 Mai a avut lor reluarea operei d-l I. Brătianu, pusă în scenă de către d-l Al. Constantinescu P., și care cu ocazia alegerilor din 1922 a avut un trist ecou pe întreg globul terestru. Opera era să treacă în muzeul de curiozități istorice din Londra, dar în ultimul moment s'a găsit un protagonist al cântului și puternic talent dramatic, prin a cărui angajare pentru scurtă stagiune de vară autorul speră să-i dea vigoarea cuvenită și a-și asigura „alte serii“ de reprezentații, rămânând ca la toamnă să joace chiar dânsul rolul titular. D-l Brătianu și duhul lui rău Alecu P. sunt cu ochii în patru; ei nu vor să scape nici o mișcare sau truc artistic din creația adevărat magistră a cameleonului Goga. Fericită inspirație!

Acțiunea se petrece în Zulucafrica. Subiectul: alegeri generale pentru cameră și senat, sau cum s'ar zice „consultarea corpului electoral“ cu vâna de bou. Prologul ne transpune pe „pământul făgăduințelor“. El este o admirabilă bucată ruptă din campania electorală a oligarhiei averescano-liberale. De data aceasta conspiratorii contra solidarității unei provincii i-au mai adăugat câteva „fripturi“ delicioase nedistribuite, servind drept unghie electorală. Pentru a da introducerii un colorit și mai puternic fripturile au fost presărate cu poezii ad hoc de ale poetului Goga, ca „Pace vouă“... (Ce ipocrit sună, nu-i așa? Dar așa-i prologul!) Muzica emoționantă te ungea la suflet, sau mai bine zis lungea, ca valurile cadente ale unui râuleț izbindu-se de mal. Nici odată electorul n'a avut parte de atâta dragoste universală. Fericit elector! Cu votul tău exerciți o puternică și magică influență asupra curtenitorilor, faci să se deslege limba și celor surdo-muți la nevoile tale, punând în mișcare adevărate torente de promisiuni! O, Canaan! Foștii, actualii și viitorii miniștrii îți strâng mâna, te bat binevoitor pe umăr și obraz, cei actuali făcând o subtilă aluzie de „indicație“ unde vei primi sigiliul răsplății în cazul că vei vota contra guvernului M. S. Poporului Maghiar. După „ungerea“ introductivă și după ce candidații opoziției (onoare excepțiilor; vezi liberalii) au primit o mică „gustare din libertatea graiului, scrisului, circulației și altor drepturi cetățenești, înscrise în constituția țării, și trecând peste calvaria depunerii candidaturilor (era să uit), prologul, mascați bineînțeles, anunță începerea jocului (vorba să fie!)

În dosul cortinei totul era bine pregătit și rolurile distribuite gata. Pentru ușurarea „operațiilor“ s'au inversat cu totul atribuțiile autorităților. Jandarmăria a fost pusă sub ordinele prefectilor, armata sub comanda d-lui General Ștefănescu, iar toți aceștia subordonați comandamentului suprem al agenților și bătașilor electorali. Prefecții, titrați ai „cursurilor speciale“ dela Honolulu, unde propuneau profesori demni de Jilava, — care în treacăt fie zis, s'a golit pe timpul alegerilor — „au curățit aerul“. — Războiul civil era deci mai bine pregătit decât războiul mondial de către Ihes-

cu-Turtucaia.

Cortina se ridică. Două grupuri se desprind din pitorescul panoramei electorale; o imensă masă de jandarmi, soldați și guvernamentali înarmați cu „tașcuri“ și secondați de „artileria grea“, la mijloc secțiile de vot, iar în afară de cercurile multiple, simbolice de altcum, este tabăra poporului, îmbrăcat în haine de sărbătoare, căci era vorba de exercitarea sfântului drept de vot. Repet și subliniez acțiunea se petrece în Zulucafrica. Într-o șatră din San Angelo, Scarpia, eroul dramei sinistre, se joacă în mod porcin cu „Voința țării“. Priviri și mângăeri libidinoase fac pe „Tosca“ să tresară. Urmează dulci presiuni, dar fără rezultat. Afară bătaia a început. Primele unități au străbătut cordoanele „ca prin farmec“. Erau trădătorii intereselor țării, așezați și conduși la vot pe câprării. Rezultatul dezastruos infurie pe Scarpia. Cu ochii înholbați, cu vinele umflate și un vulcan în suflet de perverse patimi, bestia umană, desbrăcată de ultimul gest de eleganță și cavalerism — o dihanie într'adevăr respingătoare — bea curaj. Telegrammele zbârănă, tunurile dau alarma evadării Biruinței Electorale. Tribunalul de închiziție este în febrilă activitate. Ce zice „poporul Cavaler“, întrebă monstrul. Neagă! e răspunsul. Mai tare, mai sălbatec! urlă furios Scarpia. Trebuie doar să aflăm adevărul! Zbirii, ciomăgașii, grenadierii și corifeii electorali s'au pus pe muncă. Se aud vnete, pocnetele capetelor sparte și oaselor zdrobite. Vâna de bou vâjăe, vânătoarea a ajuns culmea. Voința Țării auzind zguduitorul strigăte dă semnificativ din cap, ceea ce înseamnă că primește să fie siluită. Libertatea crezului a fost găsită ucisă, se dă totuși ordin să fie spânzurată. Cavalerul este eliberat. Se vestește gloria Partidului Național din Ardeal. Cavaradosi cântă Victoria și trântesc pansamentul muiat de sânge drept în fața lui Scarpia. Fripturiștii s'au arși! Scarpia este totuși mulțumit de succesul raportat, eliberând pașaportul cunoscut. Se știe cum Tosca a lovit pe acela în fața căruia tremura toată Zulucafrica și se cunoaște sfârșitul „Voinței Țării“ și executarea „proformă“ a cavalerului. Dar ce are a face, consultarea pentru cameră s'a făcut. Guvernul a eșit biruitor!

Actul al-doilea reprezintă consultarea alegătorilor maturului corp. Istoria se repetă. Șuruburile au fost strânse până la fâșnirea sângelui, mijloacele medievale înăsprite cu metodele „democratice“ contemporane și nici circul lui Nero n'a lipsit. Pugilatorii, gladiatorii și fiarele sălbatice și-au făcut cu prisosință datoria. Goga neîntrecut în rolul lui Scarpia; conducerea muzicală sub „bagheta“ lui Jenică Atanasiu a extasiat conglomeratorul minorităților, iar „corul“ mal ales în „unisono“ și scenele zguduitoare de „ansamblu“, la înălțimea chemării! Aplauze frenetice, ovațiuni nesfârșite de partea guvernului. Spectacolul funebru a lăsat „urme“ teribile. Românul însă ține minte!

Așa s'a întâmplat în Zulucafrica. Să știe!

I. Gr.

PAGINA POPORALĂ

Tărănimea română ardeleană în alegeri

Toți românii din Ardeal au votat cu partidul național. — Nimeni nu mai crede minciunile celor dela putere. — Invingerea moralității politice și falimentul „fripturiștilor”. Ardealul nu se mai poate cârmui fără Partidul Național.

În ultimele alegeri două puteri cu mijloace de luptă neegale, au disputat tăria lor în masele țărănimei române ardeleni. De-o parte partidul național, fără mijloace materiale, fără dreptul să facă propagandă, cu conducătorii și propagandiștii lui arestați la fiecare pas, cu oamenii lui de încredere din fiecare sat maltratați de administrație, iar de altă parte guvernul cu pumnii plini de zeci de milioane din cassa Statului, cu propagandiști plătiți cu diurne de mii de lei pe zi din banii oamenilor nevoiași, cu sute și sute de automobile ale județelor și primăriilor orașenești și cu întreaga administrație și jandarmeria la ordinele sale. Deoparte stătea oprit pe loc de guvern partidul național, dar convins de încrederea neclintită a țărănimii în conducătorii lui, de altă parte guvernul, care a deslănțuit cea mai neînchipuită propagandă cu fel și fel de promisiuni ca să câștige încrederea, pe care știa că nu o are la poporul ardelenesc.

Degeaba au fost toate promisiunile mincinoase ale oamenilor guvernului, degeaba a fost toată teroarea administrației și a jandarmeriei, degeaba au fost milioanele aruncate în vânt pe automobile și banchete, țărănimea română din Ardeal în urma alegeri și-a spus cuvântul ei hotărâtor de a răsunat în întreaga țară, că Ardealul este contra guvernului și numai cu partidul național.

În toate județele din Ardeal unde românii sunt în număr mai mare, partidul național a învins cu majorități zdrobitoare, iar guvernul a eșit crunt bătut.

Astfel a fost bătut în județul Cluj, Someș, Sibiu, Făgăraș, Hunedoara, Bihor, Turda și Alba, și cu un cuvânt în toate județele românești. Guvernul n'a putut primi în Ardeal decât voturile unguirilor, sașilor, șvabilor și evreilor, iar dintre români numai ale administrației, poliției și jandarmeriei și ale celor care spre rușinea lor s'au vândut pe un pahar de țuică. Pentru ca să poată obține câte un vot, guvernul a fost silit să se ia de braț cu unguirii și străinii cari până mai ieri înjurau și batjocureau tot ceace e românesc. Că a făcut bine sau nu guvernul când a făcut aceasta, au spus-o țărani români alegători în ziua alegerii, când au dat o palmă guvernului de s'a auzit în întreaga țară.

Din toate acestea e bine să scoatem unele învățături pe cari să le ținem minte:

Mai întâi de toate țărani români din Ardeal au spălat prin votul lor rușinea ce au cănit-o pe fața Ardealului trădătorii cari au părăsit partidul național ca Gogu, Groza, Goldis, Lupaș, Lapedatu și alții mai mărunți. Toți aceștia au fost răsturnați de votul țărănilor în toate județele unde au candidat în Ardeal. Ba în județul Sibiu unde s'a născut Goga și Lupaș unde au candidat încă doi miniștri afară de ei: Lapedatu și Bucșan, au fost răsturnați de nici praf din ei nu s'a ales. Prin aceasta țărănimea română din Ardeal a spus că dacă ei se vând pentru o friptură poporul românesc din Ardeal nu merge cu ei după mirosul fripturii, ci rămâne și pe mai departe una cu conducătorii partidului național: Maniu, Vaida, Wlad, Ștefan Cicio Pop, Mihai Popovici

și alții cari în toate vremurile au luptat pentru fericirea poporului din Ardeal.

Prin votul lor unitar și dat singur și numai partidului național, țărani noștri au arătat țării, că nu se mai pot face guverne bune cari să poată cârmui Ardealul fără partidul național, fiindcă Ardealul și partidul național una sunt pentru totdeauna. Până acum dacă ziceam că nu se poate face politica Ardealului fără ardeleni, fiindcă Ardealul este al ardelenilor, se zicea că facem regionalism. Or noi ne plângem o durere pe care oamenii interesați contra noastră n'au voit să înțeleagă. Iată însă că după voturile unanime ale țărănimii române din Ardeal pentru partidul național, ce cuvinte pline de adevăr scrie acum un ziar din București, „Cuvântul” scris de frații noștri de bine din Regat:

„E timp să pricepem cu toții că nu poate fi în interesul nimănui să urmărim distrugerea blocului național din Ardeal, care este putere de ordine, de solidaritate și de păstrare a naționalității noastre. E timp să pricepem că e o greșală cumplită să impunem populației ardeleni o altă administrație decât cea dorită de ea și alți frunși decât cei eșiți din sânul acelei populații”.

Toate aceste cuvinte frumoase și pline de adevăr s'au putut spune acum, pentru că țărani ardeleni cu toate momelile mincinoase și cu toată teroarea ce s'a făcut asupra lui, a stat în fața urnei ca un ostaș adevărat pe lângă partidul național. Cinstea ce se da astăzi Ardealului, au făurit-o voturile țărănimii ardeleni împreună cu conducătorii și intelectualii partidului național. Pentru „fripturiști” n'are nimeni decât vorbe de hulă și ocară deoarece ei s'au rupt de partidul național și astfel de sufletul poporului român din Ardeal.

Să știm deci, că numai rămânând noi ardelenii cu toții la un loc, ca o stâncă de granit, numai așa vom putea să ne impunem țării întregi și împreună cu frații noștri din Regat la un loc să aducem fericirea Ardealului și a țării întregi, iar nu dacă vom merge unii cu Averescu, alții cu Brătianu și cu oameni cari sunt învățați să trăiască și să facă averi de pe urma politicii. — În momentul ce ne-am sparge rândurile, am iscali sentința de moarte pentru noi și am distruge încrederea vechiului Regat, care așteaptă ca noi ardelenii să introducem o politică de cinste și de moralitate în țară.

Țărani noștri au dovedit-o că nu a probă imoralitatea și friptura în politică. Trădătorii cari le-au cerut voturile au fost respinși cu toții și numai oamenii cari au ținut neclintit falnicul steag al partidului național au primit voturile lor. Mergând astfel cu rândurile străne, fără seamă de jandarmi și administrație, cu urechi astupate pentru momeli mincinoase și cu D-zeu înainte, vom face în curând să înțeleagă și pe cei de sus, că țara nu se poate guverna decât cu partide cari au rădăcini puternice în inima poporului.

Acesta e semnul ce-l arată voturile țărănimii ardeleni date pentru singurul partid în Ardeal: Partidul național.

Aron Păltineanu

Steagul

O mulțime de mai multe sute de membri ai partidului național bărbați politici, tineri dela „Chemarea” și țărani dela Mănăștur au așteptat înaintea clubului partidului național sosirea diui Iuliu Maniu dela Alba-Iulia. Au așteptat sosirea aceluia, care prin munca sa desinteresată din trecut și prezent a simbolul politicii naționale și democratice din Ardeal. Au așteptat pe învingătorul dela Alba-Iulia și Sălaj, pe steagur victorios al neamului românesc din Ardeal.

Deasupra capetelor desvălite fălăia mândru în cinstea victoriei românești falnicul nostru tricolor, pentru a cărui izbândă pe plaiurile ardeleni au muncit și murit atâtea generații.

Gețoși de izbândă și sărbătorirea românească, cei dela prefectura județului au arborat și ei ziua următoare un steag. Servitorul pare a fi greșit în alegerea culorilor: arborase și el tricolorul românesc, cu toate că primise ordin — așa credem — să arboreze steagul maghiar, simbolul victoriei guvernamentale în Ardeal.

In fața alegerilor județene

Vineri în ziua de 4 Iunie 1. c. alegătorii vor fi din nou chemați în fața urnelor de votare, ca de astădată să aleagă diregătorii dela județe, așa-numitele consilii județene. Aceștia vor avea menirea să dispună asupra cârmuirii județului și astfel să rezolve sau să răspingă rezolvarea multelor nevoi mai apropiate pentru țărănime, cari trebuiesc făcute de județe. — Un interes deosebit și o însemnată mare pentru nevoile mulțimei au deci aceste consilii județene.

Presă și alegerile din Ardeal.

Lupta, 30 Mai 1926.

Ardealul s'a pronunțat pentru partidul național.

Românii ardeleni n'au părăsit steagurile glorioase ale partidului național.

„Succesul” guvernului este succesul minoritarilor.

Românii din Ardeal, străjeri neadormiți în jurul partidului național nu numai sub unguiri, ci și sub regimul oligarhiei românești, și-au făcut datoria cu vârf și îndesat și de data aceasta.

Ardealul românesc — persecutat de 8 ani de zile — a rămas solidar, iar — solidaritatea lui este datorită în parte impilării la care a fost supus și după unire.

Alianța oligarhiei române cu asupritorii de ieri a convins și mai mult pe oamenii de bine de partea cui este dreptatea.

Aurora, 30 Mai 1926.

Așa a fost scris.

De-o parte se găsea partidul național român, străjer al vechilor tradiții populare ale Ardealului, de alta Octavian Goga, încadrat de cei cari s'au rupt din trupul partidului lor pentru un ciolan și de... maghiarimea iridentă usque ad finem.

Iată cele două armate ce au fost aruncate în marea bătaie pe care o dădea românimea din Ardeal.

În vreme ce românimea ridicată de pretutindeni solidară cu cei ce, de zeci de ani, o conduc, nu putea pătrunde

în fața acestor alegeri guvernul își menține tovarășia făcută cu frații lui: maghiarii sași și șvabii. Are de gând guvernul ca și pe aceștia săi vâre în sânul diregătorilor de județe, fiindcă aceștia sunt slugile care-l ascultă ca să-și facă și ei mendrele. Dintre români nu vrea să lase să intre decât pe acei cari au tradat partidul național și astfel sunt certați cu poporul. Ne putem închipui ce conducere de județe vor face asemenea oameni, cari n'au urechi pentru a audă durerile poporului!

De altă parte guvernul e hotărât să deslănțue și mai mare teroare pentru aceste alegeri. A văzut că poporul român din Ardeal nu e cu guvernul și de aceea vrea să se folosească de orice mijloace pentru a să-și asigure domnia la conducerea județelor. Altfel, dacă guvernul nu reușește să pună stăpânire asupra județelor, el știe că nu va putea să stăpânească nici țara.

Să nu ne lăsăm deci înspăimântați de nimic și să nu credem nimic ce se va spune de oamenii guvernului. Vineri vor fi alegerile de județe fără amânare din fiecare comună să plece toți oamenii partidului național deodată și în grupe compacte. Iar dacă jandarmeria sau administrația, va încerca să împedecă comunele dela vot, *nimic să nu se sperie*. Mai de grabă se sperie jandarmii când vor vedea că lumea e hotărâtă cu orice preț să meargă la vot și oricine vă va opri în cale dela vot, treceți cu toții cu Dumnezeu înainte!

În alegerile pentru cameră și senat, în tot Ardealul am bătut guvernul. Nici acum să nu primească guvernul nici un vot românesc! Meargă el cu unguirii și cu tatarii pe cari și ia ales de tovarăși.

Români ardeleni! Votați cu toții listele județene ale partidului național spre cinstea și fericirea voastră. Semnele pe județe se vor publica în fiecare județ.

la vot, se izbea de toate piedicile, armata d-lui Goga, maghiarimea cu care făcuse pact în contra românimeii se prezenta la vot în masse compacte, fluurând ca rsemn de raliament steagul cu culorile Budapestei.

Impresionant și semnificativ lucrul Cântărețul Ardealului purtând lupta de moarte în contra partidului național român, alături de unguirii pe cari i-a cântat cum i-a cântat și întâlnind rezistența românimeii cum au întâlnit altădată unguirii, când ei conduceau bătaia.

Românimea a rezistat. De zidul lor s'au frânt fripturiștii, de zidul lor s'a frânt d. Goga. Și ne rămâne, din această luptă, și tragică și sinistră, mizeria morală a credințelor naționale și patriotice terfelite în toate promiscuitățile unei lupte electorale fără precedent.

Și totuși, mâine, tot semnatarii pactului cu unguirii se vor osteni să ne dea lecții de patriotism.

Așa a fost scris să se petreacă lucrurile în Ardealul românesc.”

Răspândiți

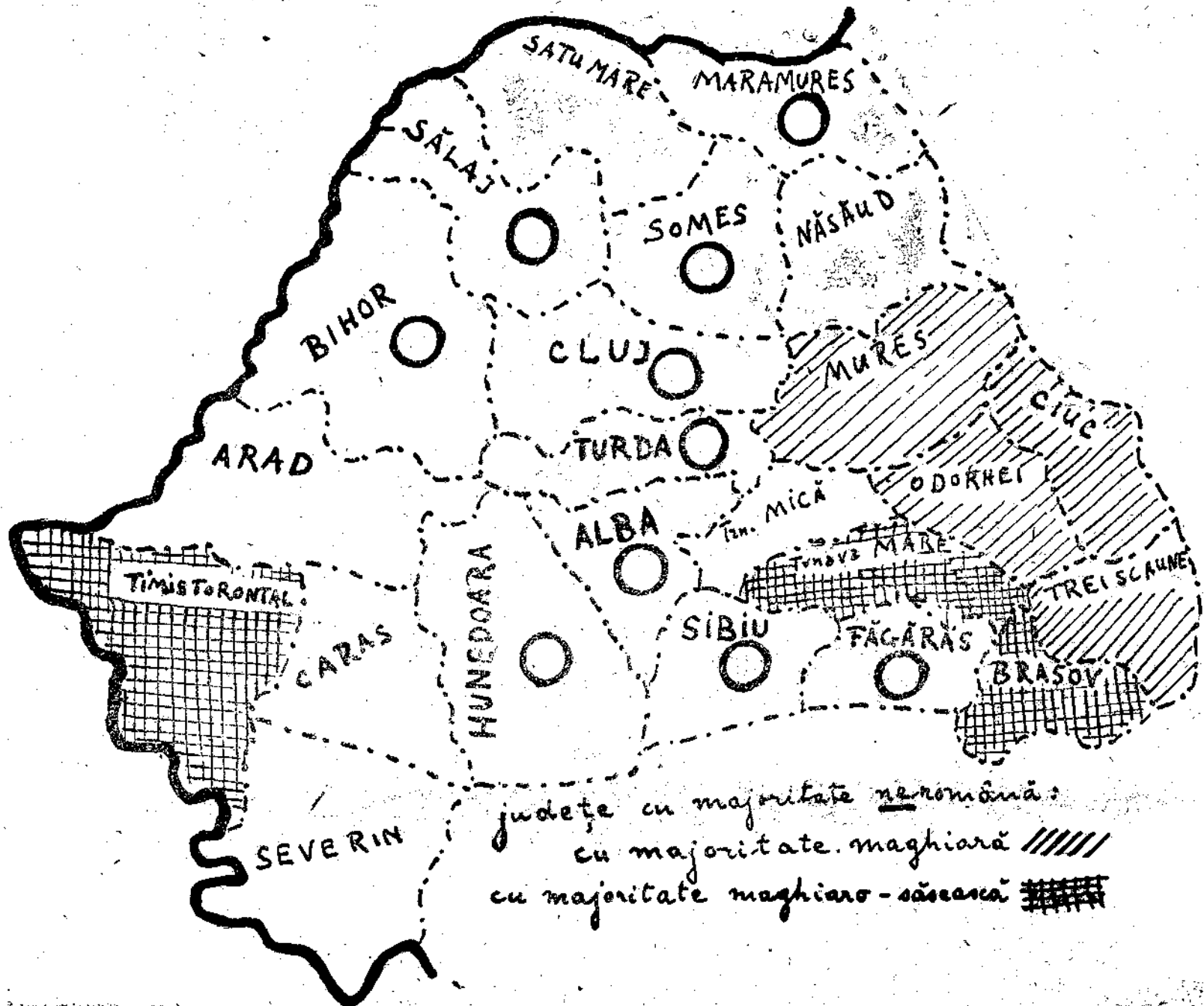
„CHEMAREA”
tinerimeii române apare
în 10.000 exemplare.

Abonați Chemarea.

Resultatul alegerilor de deputați.

Ardealul și Banatul are 23 județe.
 16 județe sunt cu majoritate românească.
 Partidul național nu a candidat în Sătumare.
 Din 15 județe cu majoritate românească a învins în 10:
 cu majoritate absolută în 5 județe: Alba, Cluj,
 Hunedoara, Someș, Făgăraș;
 cu majoritate relativă în 5 județe: Bihor, Mara-
 mureș, Sălaj, Sibiu, Turda.
 Blocul Magyar-Averescu-Goldiș párt are majorități

absolute în 7 județe cu majoritate maghiaro-săsească și 2
 județe cu majoritate românească.
 Opoziția național-tărănistă a întrunit pe țara întreagă
 751.780 voturi, dintre cari a dat partidul național în Ardeal
 351.650.
 Opoziția național-tărănistă a câștigat prin majoritate
 absolută 19 mandate, dintre cari 16 partidul național în Ardeal.
 A câștigat 56 mandate prin procentul voturilor, dintre
 cari 12 partidul național în Ardeal.

Unde a învins roata ○ partidului național.

FRIPTURI

Victoria!

Trei miniștri: Goga, Lupaș, Lepadatu au fost înfrânți în județul Sibiu de partidul național.

Goga, Prie' etc. au fost înfrânți în județul Cluj.

Octavian Goga a fost bătut cu 44 voturi la Ciucea, sediul castelanului. Silviu Friptomir — Dragomir spera să scoată 80% la Ilia (comuna sa natală) și a avut 10%.

Ex-Ambasadorul Savu Eugen, marele elector al fripturiștilor a fost crunt înfrânt la Sebes (plase sa natală și Sălaj unde a candidat.

Geni Goga a mâncat bătaie de păraie la Alba.

Numai ghineralul Averescu a învățat din alegerile 1920 și a preferit să lase căderea adjutanților săi.

Tot atât de cuminte a fost și Dalai Lama Ion I. C. Brătianu care a „refuzat” capetele de listă din Ardeal și a preferit să cadă la Ilfof — la el acasă — astfel el nici nu are scaun de deputat.

*
 — Cât e ceasul? întreabă un liberal.
 — 40%, răspunde zăpăcit un fripturișt.

Nasul

Sunt oameni cari se lasă conduși în lipsa unei substanțe craniene suficiente de nas. Intre aceștia se numără și fripturiștii. După alegeri însă au putut constata că nasul lor i-a înșelat și părul lui Laczi Goldiș este mântuit de extracțiunea disperată numai prin injecțiile de camfor pe cari îi le dă precuviosul ex-părinte Lupaș.

Afară de busolă pentru orientări politice, nasul mai joacă încă un rol important la oameni: este reflectorul speranțelor împlinite sau zdrobite. Fripturiștilor li s'a lungit după alegeri nasul cu 10—15 cm, după cum este importanța lor. Iar lui Goldiș—Lepadatu și Lupaș și întregii lor familii de nepoți și nepoate se zice că le-au crescut după înfrângerea suferită adevărate trompe de elefant!

Senzația zilei

În urma „victoriei maghiare” — cum scrie Ujság — din alegerile recente, partidul poporului cu Goga Oktavian în frunte, precum și firma — căci partid nu este — a partidului național român de sub șefia dlui Goldiș László au hotărât să fuzioneze fără pertractări cu Magyar Párt. Noul partid se va numi Magyar Nép Párt și va alege de șef pe contele Bethlen, fostul primmi-

nistru ungar, care la insistențele dlui Goga a hotărât să se stabilească în Ardeal.

Cetii Indreptarea!

Oficiosul guvernului din 30 Mai este delicios! Ați văzut cum se prinde o muscă pe lipici? Tot așa se zbate Indreptarea sa „indrepte” adevărul asupra alegerilor din Ardeal, prinzându-se pe lipiciul propriilor sale indreptări.

Dar să cetii ce scrie:

„Triumful electoral și politic din aceste alegeri în Ardeal revine partidului Poporului cartelat cu partidul național de sub șefia d-lui Goldiș, care s'a asociat la opera constructivă a guvernului prezidat de generalul Averescu.

Sunt centre electorale — cum e Ciuc — în care listă partidului Poporului a obținut 97 la sută din voturile exprimate: la Odorhei listă partidului Poporului a obținut 91 la sută din voturi: Trei Scaune 90 la sută; de asemenea în Timis, Maramureș(?) Târnavă-Mică(?) etc., listele partidului Poporului au dobândit majorități zdrobitoare.(?)

Și atunci unde e succesul grupărei d-lui Iuliu Maniu, decât în imaginația celor interesați?

Gruparea d-lui Iuliu Maniu a fost înfrântă în Ardeal, în aceste alegeri. Transmițem felicitările noastre lui

Magyar párt pentru această loială recunoaștere a forței lor.

Nababii minciunei se execută ei pe ei.

*
 Dl Silviu Friptomir, voiam să zic Dragomir a declarat unui prieten politic că Averescu ar vrea să se scape de ei, dar acum nu se lasă ei de el. Povestea scaiului și a oaiei.

*
 Ziarul „Prăbușirea” dela Cluj comunică într'un număr cititorilor săi că averescăni și friptocrații au turnat zeci de sticle de champanie în dosul cravatelor, la vestea reușitei guvernului ghinărarului cu căpățana de varză. Totodată își vestește cititorii că ei au trimis numai o telegramă omagială maimuțolinescului ministru de interne, și n'au făcut nici o manifestație de stradă.
 Cu cine ar fi putut s'o facă, cu grofii în frunte cu Bethlen?

Regele și alegerile

Secretarul comunal Greavu din comuna Măciș (jud. Cluj) a ținut după alegeri poporului o „predică”, în care spunea următoarele: Să vă fie rușine că voi, cetățeni din Măciș ați votat cu roata! Și Regele așa s'a scandalizat și mâniat de fapta voastră că a părăsit țara pe plută!
 Autentic!